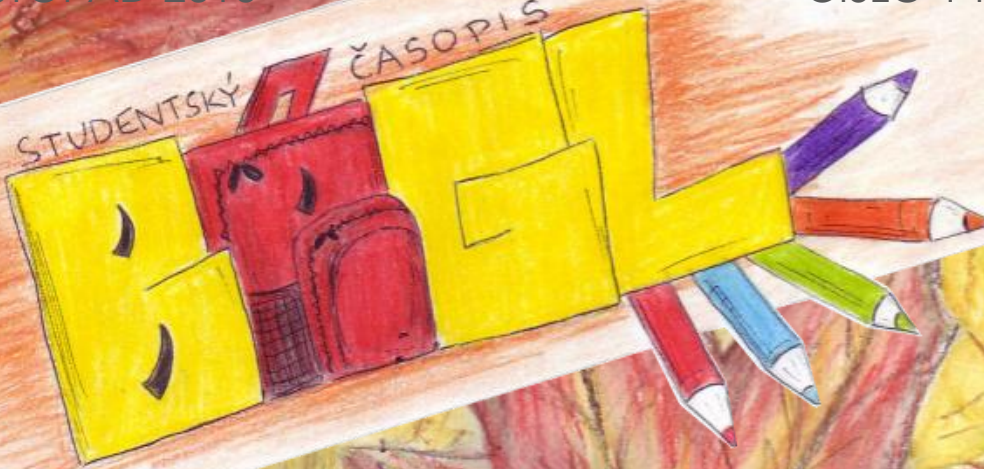

LISTOPAD 2015

ČÍSLO 14

STUDENTSKÝ ČASOPIS

BÍLÁ
RŮŽE

MÉDECINS
SANS FRONTIÈRES

BIGY

14. VYDÁNÍ

ROZHOVOR PANÍ
PROFESORKA HORKÁ 2

CHVILKA
POEZIE DUŠIČKY 3

CHVILKA
POEZIE SVĚTLO VE TMĚ 3

K ZAMYŠLENÍ MÉDECINS SANS
FRONTIÈRES 4

K ZAMYŠLENÍ Z PROJEVU VEVEREK 5

K ZAMYŠLENÍ SÁHÁM SI NA NĚ, SAHEJ SI NA
NĚ, SAHEJME SI NA NĚ SPOLU 6

BOJOVNÍCI
ZA PRAVDU BÍLÁ RŮŽE 7

HLODY HLODÁŠ, HLODÁM, HLODÁME
ANEŽ DALŠÍ VÁRKA HLODŮ Z
HLODKRABICE 8

RECENZE JAK JSEM NAŠLA SVÉ
VŠECHNY MALÉ ZÁZRAKY 9

RECENZE TĚŽKÁ HODINA 11

POZVÁNKY NOVÝ FILM V KINECH
VEČER CHVAL 12

ÚVODNÍ SLOVO

Milí studenti,

právě čtete již druhé vydání časopisu Bágel v tomto školním roce.

Jelikož jsem se dozvěděla, že většina z vás úvodní slovo stejně nečte, nebudu dlouho chodit kolem horké kaše.

V rozhovoru s učitelem se dozvíte nějaké podrobnosti o paní profesorce Horké, náš známý básník Dan si pro vás připravil nějakou tu báseň a tentokrát mu v tom pomohla i Johanka. Najdete zde také první recenzi na knižní novinku od nakladatelství Yoli nebo pozvánku do kina. V neposlední řadě pro vás máme novou várku hlodů! A nejen to.

Zábavné počtení za tým Báglu přeje

Adéla Novotná

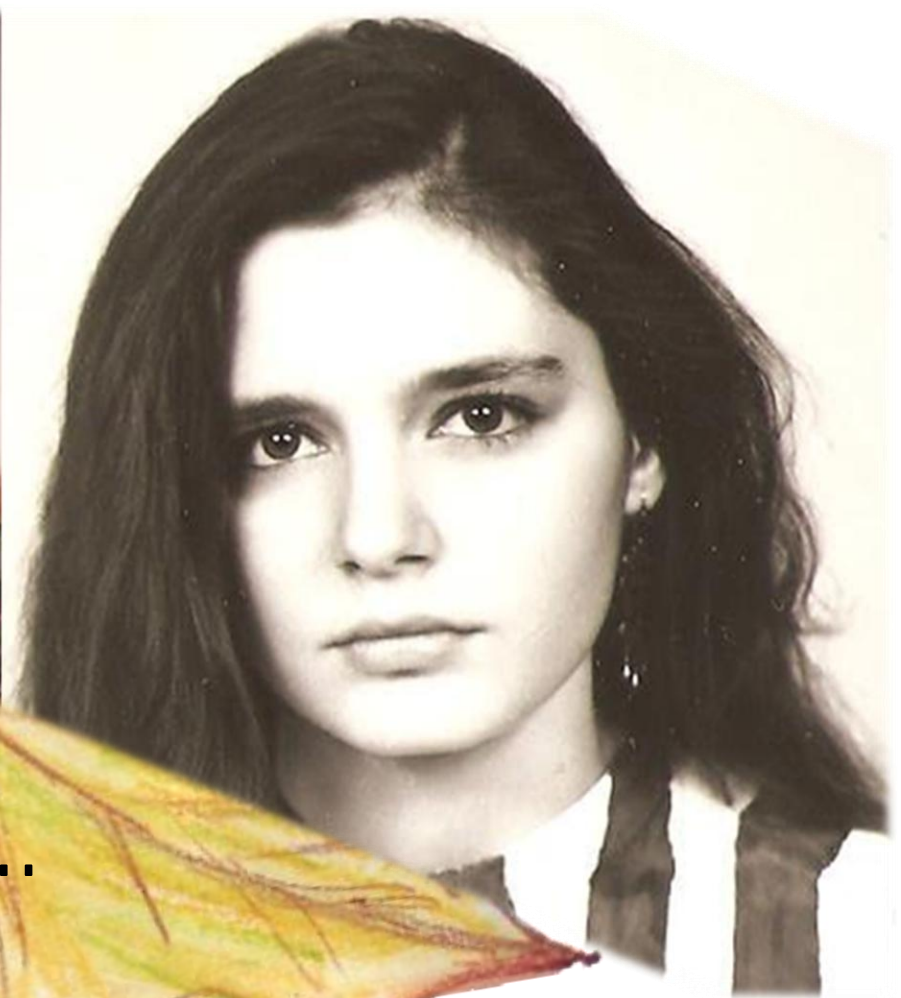
TÝM

ŠÉFREDAKTOŘI Adéla Novotná
&
Anežka Vacková

REDAKTOŘI Johanka Horáková
Daniel Mužátko
Anna Sochorová
Veronika Vacková
Nikola Vaculíková

GRAFIKA Lucie Vencová

ILUSTRACE,
TITULNÍ STRANA Veronika Vacková

Já
Jsem byla
vždycky ta
hodná holka...

Martina
Horká

Pokud byste se vrátila do studentských let, vybrala byste si Biskupské gymnázium?

Ano.

Na které střední škole jste studovala?

Na státním gymnáziu ve Žďáře.

Jaký byl váš oblíbený předmět?

To vás asi překvapí, ale matika a fyzika. Fyziku moc ne, spíš matiku.

Který předmět vám naopak nešel?

Jazyky...Měla jsem ruštinu a němčinu. Na ruštinu jsem měla fajn učitelku, ale němčinu jsem neměla ráda.

Za kolik jste odmaturovala?

Z matematiky a z fyziky za 1, z češtiny za 2 a z němčiny za 3.

V jaké lavici jste nejraději seděla?

Celé čtyři roky jsem seděla ve 3. lavici od konce.

Jaký máte vztah ke studentům?

Kladný.

Měla jste nějaký průšvih ve škole?

Ne. Fakt ne. Já jsem byla taková ta hodná holka...To jste čekali, že vám tady budu líčit příběhy, jak jsem podpalovala školu? Ne, tak to jsem bohužel nedělala.

Děkujeme za rozhovor

Anna Sochorová, Veronika Vacková, Nikola Vaculíková

1. B

Dušičky

Venku je příliš světla. Na podzim.
Těžko skrýt se do stínů, vítr vše prošejdí,
každého najde. Stál-li bys za ním,
zima by tě nepřekvapila. Ztrátou vody
život mře. Dopředu a dozadu svět chodí.
Vždy dva nazpátek. A ještě jeden vzad.
Ne, neptej se, proč to říkám. Zašlé průvody
provází zemřelé, proč pláčí? Já rád
bych jásal, kdo stojí o jáсот...

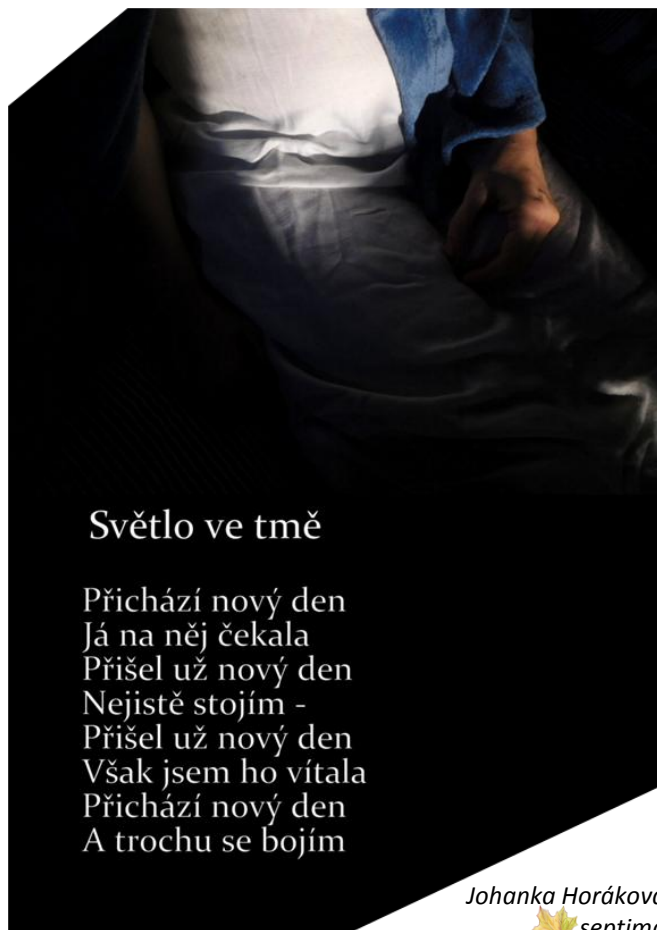
Včera za ticha noci opadal sad,
ke kostrám koček, co pod hlínou dlí,
neslyšně lístky prostorem plachtí. Snad
nikdy nebyl Měsíc tak tichý. Šli
jsme po jeho paprsku, jak malí
před Sluncem, velicí v rozměklém srdci,
v němž milé děti rády si hrály...
Proč malinké děti chtěly být velcí
špinaví starci, ješitní zásluhami.

Pod černým kaftanem jak přikryt nocí
zasněžený mrtvý kráčí ven z těla. A my
nikdy nepřestali být jednoocí.
Venku je příliš světla. Na podzim.
Až příliš září jistota bezmoci.

Daniel Mužátko

3. B

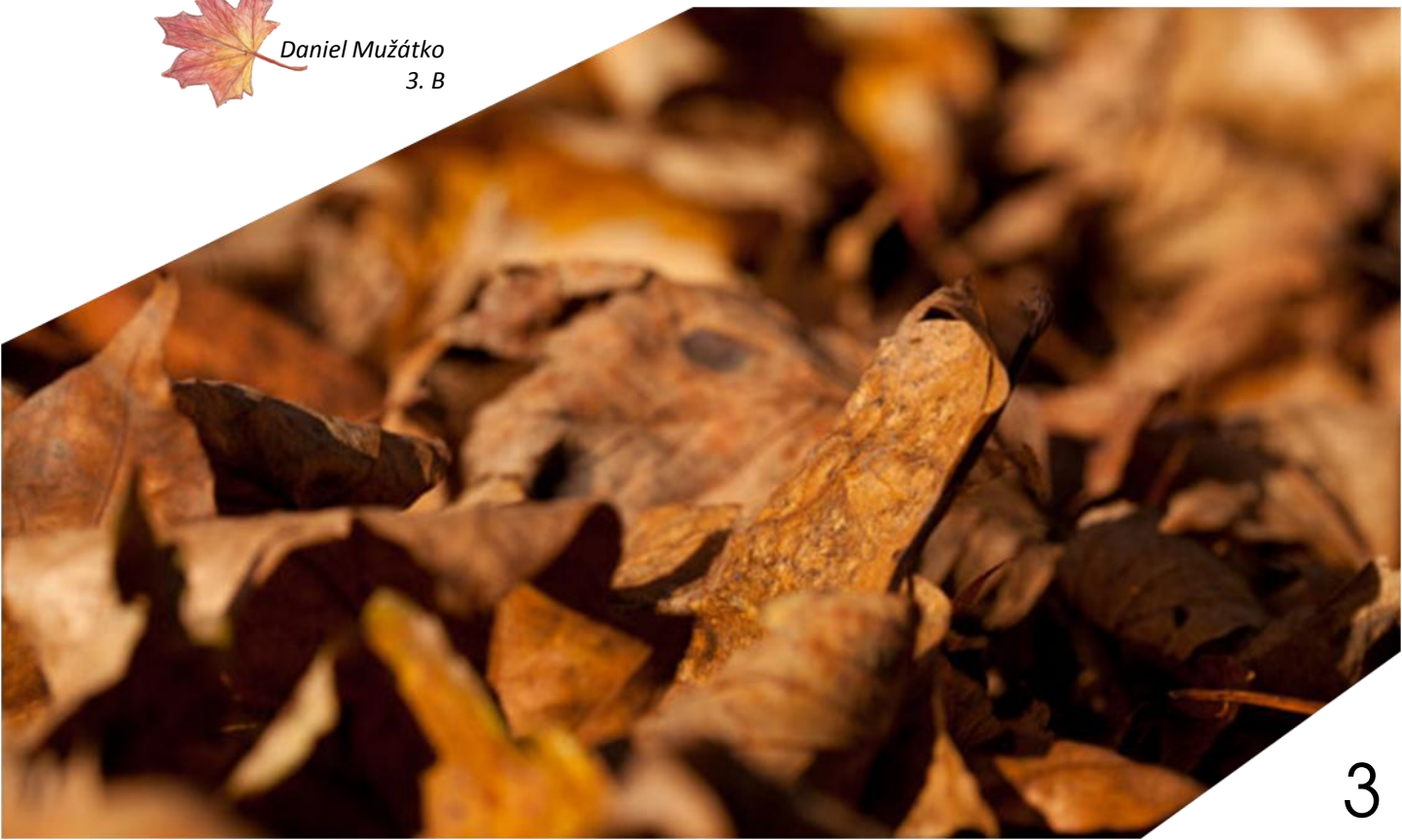

Světlo ve tmě

Přichází nový den
Já na něj čekala
Přišel už nový den
Nejistě stojím -
Přišel už nový den
Však jsem ho vítala
Přichází nový den
A trochu se bojím

Johanka Horáková

 septima

Médecins Sans Frontières

Nestrannost, Nezávislost, Neutrálnost - tak by se dala definovat mezinárodní humanitární organizace Lékaři bez hranic (Médecins Sans Frontières). Organizace byla založena roku 1971 a to kvůli hladomoru v Nigérii. Max Recamier a Bernard Kouchner (lékaři u Červeného kříže) byli svědky vraždění civilistů a jejich umírání hladu kvůli blokadě. A tak začali veřejně kritizovat Červený kříž a nigerijskou vládu za jejich chování během krize v Nigérii. Později se k nim přidali i další lékaři, a tak byli založeni Lékaři bez hranic. V současnosti působí v téměř 70 zemích světa. Lékaři bez hranic existují proto, aby poskytovali lékařskou pomoc těm, kteří ji potřebují nejvíce – v ozbrojených konfliktech, během epidemií, hladomorů či po přírodních katastrofách.

V roce získala organizace 1999 Nobelovu cenu míru za zásluhy v oblasti poskytování zdravotní péče v akutních krizových situacích, a také za zvýšení mezinárodního povědomí o možných humanitárních katastrofách.

„V chudých zemích Afriky nebo Asie, kde mají MSF několik stovek nemocnic, je těžce nemocných pacientů tolik, že je třeba udělat někde tlustou čáru a říct jasně - tady toho pacienta už neléčíme, protože na to nemáme vybavení, anebo je to příliš drahé. Víme totiž, že léčba pacienta s nádorem by stála stejně, jako stojí záchrana života několika stovek dětí umírajících na podvýživu, banální průjem, dehydrataci nebo zápal plic.“ - Jan Trachta

Nedovedu si představit rozhodovat o životě nebo smrti jiného člověka. MSF naprosto respektuji a jsem nadšená, že takové organizace vznikají a že se pořád najdou lidé, kteří se snaží zlepšit náš zničený svět. Pokud vás toto téma zaujalo, doporučuji knihu *Tichý dech* od Jana Trachty, který realitu života a smrti v rozvojových zemích popisuje bez přikrášlování...

Tohle téma mě napadlo, když jsem četla o zvěrstvu, které se nedávno stalo – nemocnice Lékařů bez hranic v Kunduzu plná civilistů byla vybombardována americkými a afgánskými vojáky. Při náletu zahynulo 12 pracovníků MSF a 10 pacientů. Nepohybliví pacienti na jednotce intenzivní péče uhořeli na svých postelích. Personál nemohl pochopit, co se děje. Proč někdo bombarduje nemocnici plnou bezbranných lidí?

„Pracuju tady od května a za tu dobu jsem zažil spoustu těžkých zdravotnických situací. Je ale něco úplně jiného, když máte ošetřovat své kolegy, přátele. Tito lidé tu celé měsíce tvrdě pracovali, v posledních týdnech non-stop. Neodcházel domů a nevidali se s rodinami. Jenom pracovali v nemocnici, aby pomáhali lidem... a teď jsou mrtví. Jsou to moji přátelé, blízcí přátelé. Slovy tu hrůzu nelze vyjádřit.“ - Lajos Zoltan Jecs

To, co se stalo v Kunduzu, považují Lékaři bez hranic za válečný zločin a chtějí se bránit. Vraždění civilistů nemůže být jen tak opomenuto.

A tak si říkám, jak můžou vojáci, kteří se zúčastnili bombardování, a vláda, která útok nařídila, klidně spát?

Anna Sochorová
1.B

Z projevu veverek na Zvláštním zasedání všech lesních tvorů konaného začátkem října roku 2359 od narození Velké Veverky

(Mluví Hlavní veverka lesa, jednomyslně zvolená na Zvláštním zasedání veverek, jež proběhlo den předtím, poté, co rozdala ostatním všechny své zásoby ořechů.)

...jak jste se již jistě doslechli, příští týden má náš les navštívit Starý Jezevec – kontrolór a správce všech našich lesů. Doufáme, že stejně jako my, veverka, i vy všichni ostatní si přejete, aby se mu u nás líbilo a mohl v budoucnu o našem lese mluvit jenom dobře či ještě lépe. Žáby, ztište se, prosím, není tu slyšet vlastního slova!

Protože se my veverka staráme o celé toto společenství a jenom díky nám se zde všem daří, jak všichni jistě potvrdíte, skvěle, rozhodli jsme se dát vám několik rad, kterými se budete muset během návštěvy Starého Jezevce řídit. Žáby, buďte konečně zticha! Nemluvíme do větru!

Nuže tedy, k věci: Veverky se chovají bezchybně a nemusí nic měnit. Jezevci nechť všechny výlezy ze svých nor směřují na sever. Ostatní raději zasypte, ať je vidět, že zde vládne pořádek. Žáby! Ano, o vás mluvím! Naučíte se čtvrtónové a hexatonické stupnice a po dobu návštěvy nebudete skřehotat nic jiného než je – ať je vidět, že jdeme s dobou. Hadi! Vy budete Starému Jezevci vždy nabližku a v případě nouze se stanete jeho snadnou kořistí, ať pozná, že náš les skrývá mnoho zvířat. Věřím, že pro vás bude ctí, obětovat se pro jméno našeho lesa. Lišky, raději se ztraťte. Ať si starý jezevec myslí, že je náš les čistý. Jeleni budou spolu neustále na oko soupeřit, ať je vidět, že se máme čím chlubit. Buďte však opatrní – nechceme žádná zranění!

Selata! No tak! Dávajte chvíli pozor! Během celého příštího týdne už nebudete věčně chodit za ostatními, ale na všechno si budete muset přijít sami, jak ostatně naznačuje i metoda pana hajného, podle které bychom se měli řídit. No tak! Klid! Chci vás vidět příští týden. Starý Jezevec se z vás položí na znak, až vás uvidí...

Běda tomu, kdo nás potopí! Jestli dopadneme kvůli jeho nedbalosti v celkovém hodnocení Starého Jezevce špatně, bude ihned vykázan z lesa. Všechna tato povinná doporučení se ruší odchodem Starého Jezevce z našeho kraje! Děkuji vám za pozornost!"

 Daniel Mužátko
3.B

Sahám si na ně, sahej si na ně, sahejme si na ně spolu

Jakkoliv se může zdát titul tohoto článku nevhodný, chtěla bych ho zasvětit jedné skvělé věci a organizaci. Jedná se o Loono, které ještě není tak známé, jak by si zasloužilo být.

Nezisková organizace Loono je výplodem jedné mladé dívky, Kateřiny Vackové, která si ve svých 22 letech prošla věcmi, o kterých se většina z nás může jenom zdát. Ale právě z této špatné zkušenosti vzešlo něco nečekaného a úžasného. Loono. Skupina mladých mediků, která se snaží vzdělávat ostatní v oblasti prevence onkologických onemocnění a pomáhat těm, kteří se o této prevenci nedozvěděli včas.

Jejich nejnovější kampaň se jmenuje „Sahám si na ně každý měsíc“ a díky ní jsem se o Loonu dozvěděla i já. Tato kampaň učí lidi, jak se správně vyšetřit nebo případně jak správně vyšetřit svého partnera, a její tvůrci pořádají workshopy, jezdí po městech a pomocí modelů prsou a varlat předvádějí, jak si správně nahmatat bulku. Na stránkách www.prsakoule.cz najdete také manuál, který vám pomůže se samovyšetřením. Je v celku jednoduché sahat si na ně. Těžší je sahat si na ně správně.

Věřím, že všichni chceme být zdraví. Tak se nebojte a sahejte si na ně každý měsíc!

Adéla Novotná
oktáva

